

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τών δρών μας μεταβολή ενδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνον—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνο
Γιὰ τὰ ζένα δμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ σ' τὸ χέρι

Ὅγδοον κ' εἰκοστὸν μετρούντες χρόνον
ἔδρουσ' ἡμῶν στήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια δώδεκα κ' ἔνγηκός ἀκόμα,
ἔλοι τὴν Ἀνόρθωσι θάθουνας σ' τὸ στόμα.

Ὅγδὴ Δεκεμβρίου,
παντοῦ χαρὰ Κυρίου.

Χίλια διακόσια τριανταεξή,
ἀπὸ τῆς Λίντρα κἀτι θὰ φέξη.

**Τραλαλά κ' τρσλαλό.
Νίκη κ' ἀπὸ τὸν γζαλό.**

Ἔρι πάλι τὰ καράβια, ποῦ ξυπνοῦνε τὰ νερά
μὲ κανόνια, μὲ πυρά.
Ἔρι πάλι σ' τῆς χαραῖς τῶν τοῦ γζαλοῦ τὰ παλληκάρια,
ὅπου τῶχομε καμάρια.

Εἰμ' ἐγὼ Νεράϊδα κόρη τοῦ καιροῦ σας τοῦ καλοῦ
καὶ διαφνόκλαρα φαντίζω μὲ τὴν ἄλμη τοῦ γζαλοῦ.
Εἰμ' ἐγὼ Νεράϊδα κόρη, ποῦ σὲ χρόνια λαμπερὰ
εἶδα μὲ φωτιστεφάνους Σπέτσαις, Ὑδρα καὶ Ψαρά.

Εἰμ' ἐκείνη, ποῦ καὶ τώρα σὲ γζαλό πολεμοκράκτη
μπουρολοτῆρηδες ζητῶ,
εἰμ' ἐκείνη, ποῦ μὴ σπῖθα μὲσ' ἀπὸ μπουρολότων στάκτη
σὲ ναυτόπουλα πετῶ.

Εἰμ' ἐγὼ, ποῦ δὲν μὲ σκιάζουν μαύραις φουσκοθαλασσιαῖς,
καὶ σ' τὸ κύμα θεμελιώνω πύργους Νίκης κ' ἐκκλησιαῖς.
Εἰμ' ἐγὼ Νεράϊδα κόρη, ποῦ σ' τὸ Στόλο λέω: νίκη,
εἰμ' ἐγὼ, ποῦ ξαναβγήκα
μὲσ' ἀπὸ γζαλοῦς πυρίνους κ' ἀπὸ βάρη θαλασσῶν,
ὅπως δταν μὴ φορὰ
Στόλους ἐπνῖξαν Περσῶν
περιώνυμα νερά.

Εἰμ' ἐγὼ, ποῦ ξανασκοῦζω: Νίκη κ' ἀπὸ τὰ πελάγη,
καὶ φωτοβολοῦνε πούλιας καὶ ροδίξει χαραυγί,
εἰμ' ἐγὼ, ποῦ εἶναι αστέκω σ' τῶν παλληκαριῶν τὸ πλάγι
κ' εἶναι κάθε κανονιά τῶν οὐρρα καὶ ζητωκραυγή.

Ἔρι πάλι τὰ καράβια .. κ' ἀπὸ τὰ πελάγη κρότοι
καὶ μπουρολότων μυραδιά. .
γεγὰ σου γεγὰ σου, Κουντουριώτη,
γεγὰ σας, τοῦ γζαλοῦ παιδιά.

